

Kelényi Ferenc

1916. február 14-én született Szakonyban Kelényi Ferenc pedagógus, helytörténész; a Soproni Óvóképző Intézet tanára, a Soproni Szemle olvasószerkesztője.

Küzdelmes gyermekkorra volt, édesapját korán elveszítette. Középfokú tanulmányait a Líceumban folytatta, majd 1937-ben végezte el a soproni tanítóképzőt. 1940 és 1943 között katonai szolgálatot teljesített, harcolt a Don-kanyarban is. 1947-ben gyakorló iskolai tanítói bizonyítványt szerzett és a tanítóképzőhöz került. Kollégiumi nevelőtanárként is dolgozott, majd iskolaigazgató lett. 1950-ben kinevezték tanulmányi felügyelőnek. 1951-ben magyar-történelem szakon tanári diplomát szerzett, majd a debreceni egyetemen a középiskolai tanári, ezzel párhuzamosan pedig az ELTE-n a pedagógia-lélektan szakot végezte el. Négy éven át a Széchenyi Gimnáziumban magyart, angolt, lélektan és etikát tanított. 1960-ban került át az Óvónőkészítő Intézethez, a Nyelvi Szakcsoportot irányította, magyar nyelvtant és beszédművelést oktatott. A közéletben is szerepet vállalt, dolgozott a Soproni Szemlénél, a szakszervezetben, a TIT-ben, egy ideig országgyűlési pótképviselő is volt. Jelentős tudományos kutató munkássága is. Elsősorban neveléstörténeti, irodalomtörténeti, helytörténeti témákkal foglalkozott. Bölcsészdoktori értekezését, melynek témája „A soproni kisdédovács története a XIX. században”, 1967-ben védte meg summa cum laude eredménnyel. Szerkesztőbizottsági tagja volt a Magyar Óvónőkészítő Intézetek Neveléstudományi Közleményeinek is.

Hirtelen érte a halál 1975. október 18-án.

Irodalom:

Sarkady Sándor: Kelényi Ferenc (1916–1975). In: Soproni Szemle. 30 évf. 1. szám (1976). p. 75-79.